

ΕΛΕΦΑΣ.

Ο Ἐλέφας εἶναι ζῶν ἀνήκον εἰς τὴν τάξιν τῶν παχυδέρμων καὶ ἐν ἀπὸ τὰ μέγιστα, ἀν ὅχι τὸ μέγιστον τῶν ἐπὶ τῇ γῆς. Ἡ μορφὴ του, ως βλέπει ὁ ἀναγνώστης, εἶναι χονδροειδῆς καὶ ἄσχημος· ἀλλ ὅμως κατὰ τὴν νοητικότητα ὑπέρβαντι καὶ αὐτὸν τὸν κύνα (ικύλον).

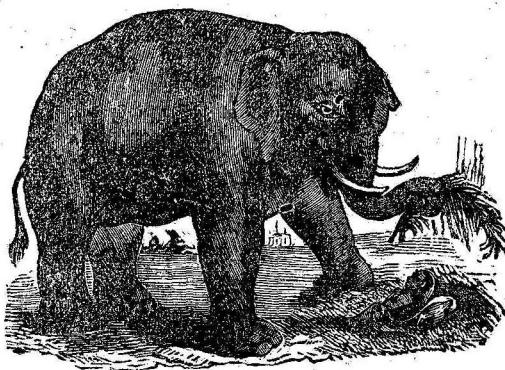
Πολλοὶ τῶν μικρῶν ἀναγνωστῶν μας ἔχουσι πιθανὸν ἀκρότερον καὶ ἀναγνώσει πολλὰ ἀνέκδοτα περὶ τῆς ἐπιδειότητος, τῆς πίστεως, τῆς ἑτοιμότητος καὶ τῆς μνήμης τοῦ ἐλέφαντος· ἀλλὰ τὰ ἐξηῆς φαίνονται εἰς ἡμᾶς τοιλάχιστον ἀνώτερα πάντων καὶ διὰ τούτου ἐνομίζαμεν καλὸν νὰ τὰ ἀηδοσιεύωμεν διὰ τῆς Ἐφημ. τῶν Παιδῶν.

Εἰς τὴν Ἰνδίαν, ὅπου ἡ ἐλέφας εἶναι αὐτόχθων καὶ πολὺ χρήσιμος εἰς τὸν ἀνθρωπὸν, διέρχεται διὰ τακτικῆς γυμνάσεως καὶ τόσην ἐπιτηδεύσητα ἀναπτύσσει, ὥστε πολλάκις φαίνεται ἐνεργῶν ὡς ὁ λογικὸς ἀνθρωπὸς.

Πολλοὶ ἴδιοκτῆται ἐλεφάντων κερδίζουν πολλὰ διδάσκοντες τοὺς ἐλέφαντας νὰ περιποιῶνται αὐτοὶ ἑκατούρ. Οὕτω π. χ. διὰ νὰ οἰκονομήσουν τὸ ἕνοτέριον τοῦ σταύλου, ἐκλέγουν δένδρον βαθύσκυπον, ὑποκάτω τοῦ ὄποιου τοποθετοῦν τοὺς ἐλέφαντάς των· διὰ νὰ μὴ δημοπαρύνωνται δὲ ὁ εἰς ἀπὸ τὸν ἄλλον, τοὺς ἀλυσοδένουν· ἀλλὰ διὰ νὰ μὴ χάνουν τὰν καιρόν των αὐτοὶ βάνοντες τὰς ἀλύσους καὶ κλειδώνοντές τας, γυμνάζουν τοὺς ἐλέφαντας ὥστε νὰ κάμνωσι τὸ ἔργον τοῦτο μόνοι των· ὁ κύριος των λοιπὸν, ὑσάκις δὲν ἔχει ἔργασίαν, τοὺς φέρει ὑπὸ τὸ δένδρον, θέτει ἔμπροσθεν ἑκάστου ἀπὸ μίκη ἀλυσον μὲ τὸ κλειδίον της, καθεῖται δὲ λαμβάνων μὲ τὴν προβατικίδα του τὴν ἀλυσον, τὴν δένει εἰς τοὺς πόδας του, τὴν κλειδώνει καὶ ἐγχειρίζει τὸ κλειδίον εἰς τὸν κύριον τὸ αὐτὸν γίνεται καὶ δεκανέληγη νὰ τοὺς λύσῃ· ὁ καθεῖται πέρνει τὰ κλειδίον, ἀνοίγει τὰς ἀλύσους, τὰς ἔκβάλει ἀπὸ τοὺς πόδας του καὶ τὰς ἐγχειρίζει μετὰ τοῦ κλειδίου εἰς τὸν αὐθέντητον του.

Ο Ἐλέφας εἶναι πολυέξιδον ζῶον, διότι ἀπαίτει πολλὰς ὀχάδας τροφῆς πάταν ἡμέραν· διὰ νὰ οἰκονομήσουν δὲ καὶ τοῦτο οἱ κύριοι των τοὺς διδάσκουν νὰ εὑρίσκουν τὴν τροφὴν των μόνοι των. Τοὺς ὄδηγούν λοιπὸν πλησίον δάζους, καὶ ἐκεῖ τοὺς ἀφίνουν οὗτοι δὲ εἰσέρχονται ἐντὸς, καὶ ἀφοῦ φάγουν καὶ χορτάζουν ἐκ τῶν τρυφερῶν κλειδῶν, διότι ἀπὸ αὐτοὺς τρέφονται, συνάγουν διατομές ὑδάτων, τοὺς δένενται τῆς προθοσκίδος των εἰς δεμάτια, τοὺς ῥίπτουν εἰς τὴν βάσιν των, ἐπιστρέφουν εἰς τὸν κύριον των καὶ ἐκφορτώνει ὁ καθεῖται τὸ φορτίον του καὶ ἀλυσοδένεται ὅπως περιεγράψαμεν.

Ο Ἐλέφας· καθὼς καὶ οἱ βιούσαι οὖν οὐλεῖται πολὺ ἀπὸ τὰς μυίας· διὰ νὰ διποφύγῃ λοιπὸν τὰ κεντύματά των, λαμβάνει κλειδὸν δένδρου καὶ τὸν μεταχειρίζεται ώς ῥιπίδιον διὰ τοῦ τρόπου τούτου ὅχι μόνον διποδιώκει τὰ ἐνοχλητικὰ ταῦτα ἔντομα, ἀλλὰ καὶ δροσίζεται.

Η προκειμένη εἰκονογραφία παριστά τὸν ἐλέφαντα κρατοῦντα διὰ τῆς προθοσκίδος του κλειδὸν καὶ προφυλάττοντα δι' αὐτοῦ νήπιον καίμενον πρὸ τῶν ποδῶν του. Τὸ νήπιον τοῦτο ἀνήκει εἰς τὸν κύριον του, δεῖται τὸ ἔθεσσεν ἐκεῖ καὶ ἀνεγχώρησε διατάξας τὸν ἐλέφαντα νὰ τὸ προσέχῃ! αὐτὸς δὲ ὅχι μόνον τὸ προσέχει, ἀλλὰ καὶ τὸ προφυλάττει ἀπὸ τὰ δαχαράσματα τῶν μυῶν!

Ο Ἐλέφας εἰς ἀγρίαν κατάστατεν εἶναι τρομερός· οὔτε αὐτὸς ὁ λέων δὲν τολμᾷ νὰ τὸν προσβάλῃ· ἐκημεροῦται δῆμος εὐκόλως καὶ τότε γίνεται εὐπαιχθέστερος καὶ ἀπὸ αὐτὸν τὸν σκύλον.

Εἰς τὰς Ἰνδίας τὸν μεταχειρίζονται ὅχι μόνον ὡς φορτηγὸν ζῶον, ἀλλὰ καὶ εἰς διαφόρους ἄλλας ἐργασίας· μανθάνει νὰ ἀντλῇ δῶδωρ καὶ νὰ ποτίζῃ τοὺς κήπους, νὰ πλέκῃ φάντας καὶ κοφφίνους καὶ ἀκόμη νὰ ῥάπτῃ, νὰ φρουρῇ καὶ ναναρίζῃ τὰ νήπια.

Οἱ ἀρχαῖοι μετεχειρίζονται τὸν ἐλέφαντα καὶ εἰς τὸν πόλεμον, ἀλλὰ τὴν σήμερον μόνον ὡς φορτηγὸν ζῶον εἶναι ἐν χρήσει.

Ο Ἐλέφας ὅχι μόνον ζῶον, ἀλλὰ καὶ ἀπομνήσκων εἶναι χρήσιμος εἰς τὸν ἀνθρωπὸν. Ἐκ τοῦ δέρματος του κατασκευάζονται ἀξιόλογα δερμάτινα σκεύη. ἐκ τῶν τενόντων βιούσευρα, καὶ ἐκ τῶν δεστέων καὶ μάλιστα τῶν χαυλιοδόντων του τὰ ὄφατα καὶ χρησιμότατα εἰς τὸν ἀνθρωπὸν κτένια.

Οἱ ἀνθρώποι πρέπει νὰ ἔργαν εὐγνάμονες εἰς τὸν Πλάστην των διὰ τὴν προμήθειαν τοσοῦτον ὀφελίμου ζῶου.

ΤΟ ΦΩΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ.

Τοπολογίζεται ἀπὸ τοὺς ἀστρονόμους, ὅτι τὸ φῶς